

What is a checkwriter's obligation to the bearer?

1. Rabbi Yaakov Yeshayah Blau (contemporary Israel), Pitchei Choshen 1:10:13

דעת רוב הפוסקים שבמקום שיש מנהג המדינה בהקנאת שטר חוב, יש לדון על פי המנהג. ולכן נראה שבזמננו נקנה שטר חוב בהסבה, וכן יש לדון בשיקים.

It is the view of most authorities that where there is a local practice regarding transferring a bill of debt, we adjudicate according to that practice. Therefore, it appears that in our day a bill of debt is transferred via endorsement, and the same should apply to checks.

2. Rabbi Yaakov Yeshayah Blau (contemporary Israel), Pitchei Choshen 1:10:[21]

יש למצוא צדדי זכות וקנין שיש למקבל השיק מצד מנהג המדינה... שעל פי מנהג המדינה המחזיק בשיק דינו כמחזיק בשטר חוב (ואפשר לדחות שאינו אלא כהוכחת חוב, אבל למעשה אפשר לגבות בו) ונמצא כאילו התחייב כותב השיק לשלם למוטב הסכום הנקוב בשיק, וממילא יש לדון בו כדין שטר חוב.

One could determine elements of acquisition and transaction for the check's recipient based on local practice... According to local practice, the holder of a check is like the holder of a bill of debt (granted that one could protest that it is only evidence of debt, still, one can collect with it). So it is as though the check's issuer obligated himself to pay to the bearer the sum stipulated on the check, and so one should view it as one views a bill of debt.

3. Rabbi Yaakov Yeshayah Blau (contemporary Israel), Pitchei Choshen 8:3:[21]

ונראה ששיק על עצמו חשוב ככסף, ועדיף משטר... ובשיקים של אחרים נראה גם כן דעדיף משטר חוב על אחרים, דשיקים בזמננו חשיבי כשטר "ממרגני" שדינו ככסף... ועל כל פנים שוה כסף הוא. ונראה שאין דינו של שיק ככסף אלא כשנכתב והוסב על פי כל נהלי הבנקים, אבל בלאו הכי, אף על פי שאין העולם מקפידים על זה, אין דינו ככסף, שאין תוקפו של שיק אלא כשנעשה כדינו.

It appears that a check drawn on one's own funds is like money, stronger than a bill [of debt]... And others' checks also appear to be stronger than a bill of debt upon another person, for our checks are like the *mamreni* document which has the status of money... At least, the check is a monetary equivalent. But it appears that the check is only like money where it is written and endorsed according to all of the laws of the banks; otherwise, even where people don't care, it does not have the status of money, for the authority of a check is only when it is written according to the law.

4. Bills of Exchange Act R.S.C., 1985, c. B-4, Paragraph 16, <http://laws.justice.gc.ca/eng/acts/b-4/fulltext.html>

16. (1) A bill of exchange is an unconditional order in writing, addressed by one person to another, signed by the person giving it, requiring the person to whom it is addressed to pay, on demand or at a fixed or determinable future time, a sum certain in money to or to the order of a specified person or to bearer.

5. Rabbi Yaakov Yeshayah Blau (contemporary Israel), Pitchei Choshen 1:10:[21]

צד אחר אפשר למצוא מקור בהלכה לגבי שיק מדין שליחות, שהלקוח עושה את הבנק שליח... שיפרע מכספו למוטב...

One could find a basis in law for another approach, viewing a check as a form of agency. The account holder makes the bank his agent... to pay the bearer from his funds.

6. Rabbi Menachem Mendel Krochmal (17th century Poland), Tzemach Tzedek 10

ראובן הלוח לשמעון בשטר מחתימת ידו כאשר נוהגין האידינא מה שקורין ממרמ"י. והיינו שהלוח חותם חתימת ידו באמצע המגלה וכותב מעבר לדף ג"כ באמצע דמגילתא מכוון נגד החתימה בזה הלשון "משמעו שטר חוב זה על החתום מעבר לדף מסך מאה זהובים זמן פירעון לר"ה ניסן שצט"ל." ויש לשטר חתימת ידו זה כל תוקף שטרות שבעולם... ואינו יכול לטעון "פרעתני"... וכל המוציא גובה בו והכל ממנהג התגרים שקבעו מנהג זה עיקר...

Reuven lent money to Shimon with a document under his signature, as is done now, called *mamremi*. The borrower signed in his hand in the middle of the page; in the middle of the other side, opposite his signature, he wrote, "The intent of this bill of debt upon the signatory on the other side is 100 gold coins, to be paid on Rosh Chodesh Nisan 5429." Such a document, under his signature, has the force of any bill in the world... and he cannot claim "I already paid it"... And anyone who finds it can collect with it. All is the practice of merchants, who established this practice...

7. Rabbi Avraham David Horovitz (contemporary Israel), Kinyan Torah 7:113:1

דלא דמי לדברי הצמח צדק דאירי במי שחייב באמת שלוח ממנו... אבל כבנידון דידן שמעולם לא נתחייב לו שום סכום, [הא] בס' פא:יז מבואר דבכתב ידו אינו יכול לומר "שלא להשביע"... ענין הטשעק בו לא נכתב שום התחייבות, רק כותב "אתה פב"פ תקח מנה מחשבוני בהקאססע"... ושפיר יש לומר שלא להשביע את עצמו עשה כן...

For it is not like Tzemach Tzedek's case, which dealt with actual debt... In a case such as ours, where there never was any debt at all, 81:17 states clearly that one cannot say regarding his own handwriting, "I did this in order not to look sated"... but regarding a check where no obligation is recorded, only, "You, John Doe, shall take a *maneh* from my account in the *kassa*,"... one could say that he did it in order not to look sated...

8. Bills of Exchange Act R.S.C., 1985, c. B-4, Paragraph 133, <http://laws.justice.gc.ca/eng/acts/b-4/fulltext.html> 133. Where a bill is dishonoured, the measure of damages, which shall be deemed to be liquidated damages, are:

- (a) the amount of the bill;
- (b) interest thereon from the time of presentment for payment, if the bill is payable on demand, and from the maturity of the bill in any other case; and
- (c) the expenses of noting and protesting.

Where a check bounces, is the writer obligated to reimburse the bearer for his fees?

9. Talmud, Bava Batra 93b

[המוכר זרעוני גינה שאין נאכלין, ולא צמחון] מהו נותן לו? דמי זרע ולא הוצאה, ויש אומרים: אף הוצאה. מאן יש אומרים? אמר רב חסדא: רשב"ג היא... דתניא: "המוליך חטין לטחון ולא לתתן ועשאן סובין או מורסן... חייב, מפני שהוא כנושא שכר. רשב"ג אומר: נותן לו דמי בושתו ודמי בושת אורחיו."

[One who sold inedible garden seeds, which didn't sprout,] pays what? The price of the seeds, not the expense of planting. And some say he also pays the expense of planting. Whose view is the latter one? Rav Chisda said: This is Rabban Shimon ben Gamliel... We have learned, "Where one brings wheat for grinding, and the grinder does not soak them, and so he produces coarse flour or bran... he is liable, for he is [like] someone who is paid. Rabban Shimon ben Gamliel says: He also pays for the owner's shame, and that of his guests."

10. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Laws of Acquisition and Gifts 6:24

הורו רבותי שאם היה מנהג המדינה שיעשה כל אדם סעודה ויאכיל לריעיו או יחלק מעות לשמשין ולחזנין וכיוצא בהן ועשה כדרך שעושין כל העם וחזרה בה משלמת הכל, שהרי גרמה לו לאבד ממון וכל הגורם לאבד ממון חבירו משלם...

My masters have ruled that where local practice is for a man to make a feast [upon agreement to marry] and feed his friends, or to distribute money to servants and officials and the like, and he did this as everyone does, and then she backed out, she must re-pay all of it. She caused him to lose money, and one who causes another to lose his money must pay.

11. Rabbi Vidal of Toulouse (14th century Spain), Maggid Mishneh to Laws of Acquisition and Gifts 6:24

ויש לתרץ שאינו דומה לזריעה, ששם היה מוציא בהן הוצאות כדי להרויח בהן, ולפיכך אינו בדין שישלם זה מה שהוציא כדי להרויח. אבל כאן לא היתה כוונתו להשתכר בדבר אלא להתנהג במנהג העיר.

Perhaps this is not like planting, where he spends for profit; it is not right that the merchant should pay what the farmer spent for profit. However, here he did not intend to profit, only to act according to local practice.

12. Rabbi Yoel Sirkis (17th century Poland), Bach to Choshen Mishpat 232

ויש לומר דדעת התוספות היא דלאו דוקא הך רובא דלרדיא זבני אלא הוא הדין הך רובא דלזריעה זבני ודכותיהו דאינו חשוב רוב ממש וטעמא דמילתא דאף על גב דרוב זרע פשתן שבעולם נזרע איכא הרבה בני אדם שלוקחין לדברים אחרים למאכל ולרפואה...

Perhaps the view of Tosafot is this: Not only do we discount the majority who buy an ox for plowing, but the same is true regarding the majority who buy seeds for planting, and the like. These are not considered true majorities. Although most flax seed is planted, many people buy it for other purposes, such as food and medicine.

13. Rabbi David haLevi (17th century Poland), Taz to Even haEzer 50:5

ונראה לענ"ד לחלק דבזריעה אין שם הרגש בשעת התחלת המעשה, דהיינו כשהוא מוכר, אפשר שהמוכר עצמו לא ידע שזרע ההיא רע הוא, ואח"כ כשלא צמח אז אין המוכר (לא) עביד מידי דהיינו בשעה שהזיק מורגש.

It appears, in my humble opinion, to distinguish thus: In planting there was no awareness at the start of the action, meaning when he sold, and it is possible that the merchant did not know that the seeds were bad. Then, when they did not grow, the seller performed no act, at the time that the damage became known.

14. Bills of Exchange Act R.S.C., 1985, c. B-4, Paragraph 123, <http://laws.justice.gc.ca/eng/acts/b-4/fulltext.html>
123. (1) The expense of noting and protesting any bill and the postages thereby incurred shall be allowed and paid to the holder in addition to any interest thereon.

If I buy an item by check, and the check bounces, is that grounds for the seller cancelling the sale?

15. Talmud, Bava Metzia 77b

האי מאן דזבין מידי לחבריה וקא עייל ונפיק אזוזי, לא קני. לא קא עייל ונפיק אזוזי, קני.

Where one sells something to another, and [the seller] comes and goes for the money, the item is not transferred [pending payment]. Where he does not come and go for the money, it is transferred.

16. Rabbi Yosef Karo (15th century Israel), Code of Jewish Law Choshen Mishpat 190:10

המוכר שדה לחבירו באלף זוז, ונתן לו מקצת הדמים, והיה יוצא ונכנס ותובע שאר הדמים, אפילו לא נשאר לו אלא זוז אחד, לא קנה הלוקח את כלו... ואם חזר המוכר, יד הלוקח על העליונה, רצה אומר לו: תן לי מעותי, או: תן לי קרקע כנגד מעותי, ונוטל מהיפה שבה.

Where one sells a field to another for 1000 *zuz*, and he pays part of the money, and the seller comes and goes and demands the rest of the money, then even where only one *zuz* remains, the purchaser has not acquired the entire field... Where the seller backs out, the buyer has the upper hand; he may say "Give me my money" or he may say "Give me land in exchange for the money I paid" and take the best portion.

17. Rabbi Yaakov Lorberbaum (18th-19th century Poland), Netivot haMishpat Choshen Mishpat 190: Biurim 7

נראה דהא דיכול הלוקח לכופו להמוכר בקיום מקצת המקח כנגד הדמים שנתן, היינו דוקא כשהלוקח טוען שרוצה ליתן המעות עדיין, רק שהמוכר רוצה לבטל מטעם דעייל ונפיק אזוזי ודחה אותו. אבל אם הלוקח טוען שעדיין אין לו מעות ורוצה ליתן מעות כשיזדמן לו, יכול המוכר לבטל המקח לגמרי, כי לא מכר לו רק אדעתא ליתן דמים...

It appears that the buyer's ability to force the seller to fulfill part of the sale, in exchange for the money he has paid, is specifically where the buyer claims that he intends to pay the rest of the money, and the seller wants to cancel because he is coming and going for the money and the buyer is pushing him off. But where the buyer claims that he still does not have money, and he wants to pay when he will obtain funds, the seller can cancel the sale entirely, for he only sold it with intent to be paid...